PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Messut ovat minulle lähinnä pr-tapahtuma. Tapaan asiakkaita ja saan näkyvyyttä. **YRITTÄJÄ ATTE MALKIAINEN**

12.11.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 8.12
ja laskee kello 15.56
Oulussa kello 8.45
ja laskee kello 15.18
Utsjoella kello 9.42
ja laskee kello 14.10

Päivän sana

12.11. Mene järvelle ja heitä onki veteen. Ota ensimmäinen kala, jonka vedät ylös, ja avaa sen suu. Siellä on hopearaha. Ota se ja maksa heille sekä minun että itsesi puolesta. Matt. 17:27

13.11. Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, vähäisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta, pronssinen, joka on hallitseva koko maailmaa. Dan. 2:39

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Virpi
Huomenna tiistaina: Kristian, Ano

Mietelause

Vaikea aloittaa mitään, on niin monta asiaa, joita pitäisi tehdä yhtäaikaa.

Kai Nieminen

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

50-VUOTIAS

KARI SALONEN

Perttu Pyykkönen toivoo, että ruokaketjussa asioista opittaisiin puhumaan avoimesti ja samalla kielellä.

Ruokaketju kaipaa lisää läpinäkyvyyttä

Suomalaiseen elintarvikeketjuun tarvitaan nykyistä enemmän läpinäkyvyyttä.

”Ongelmia ruokaketjun toiminnassa on, eikä mitään hokkuspokkusratkaisua ole tarjolla tasavertaisuuden lisäämiseksi”, sanoo tutkimusjohtaja **Perttu Pyykkönen** Pellervon Taloustutkimus PTT:stä.

”Läpinäkyvyyttä tarvitaan, sillä tieto on valtaa. Asioista pitää puhua avoimesti ja samalla kielellä.”

Pienessä ja pitkien etäisyyksien maassa keskittyminen on luonnollista eikä sinällään pahasta. Kyse on siitä, käytetäänkö valtaa muiden kustannuksella.

”Kaupan keskittymisestä on myös etua. Se on tuonut tehokkuutta.”

PTT, MTT ja Kuluttajatutkimuskeskus virittelevät tutkimushanketta ruokamarkkinoiden toimivuuden lisäämiseksi.

Jos rahoitus järjestyy, tarkoituksena on selvittää muun muassa kustannusrakenteita ja sitä, kuinka hintamuutokset siirtyvät ketjussa eteenpäin.

”Tarkoituksena ei ole etsiä syyllisiä vaan arvioida esimerkiksi sopimuskäytäntöihin kaivattavia muutoksia.”

Yhteistyö välttämätöntä

Pyykkönen korostaa yhteistyön merkitystä.

”Yhteistyön pitää lähteä toisten tarpeiden ymmärtämisestä, jotta kaikilla olisi parempi olla”, hän sanoo.

”Suomi on aivan liian pieni maa siihen, että meillä olisi varaa kilpailla keskenämme. Kauppa, teollisuus ja alkutuotanto tarvitsevat toisiaan, joten maataloudenkin menestymisestä on syytä pitää kiinni myös jatkossa.”

Yhteistyötä kaivataan myös maatalouteen.

”Tilakoko on kasvanut niin, että viljelijäperheen työpanoksesta on tullut toimintaa eniten rajoittava tekijä”, Pyykkönen arvioi.

”Kaikkea ei voi tehdä enää itse, vaan viljelijöiden on pakko miettiä tilojen välistä yhteistyötä ennakkoluulottomasti.”

Lohtajalaisella maatilalla kasvaneelle Pyykköselle opiskelu maatalous-metsätieteellisessä ja työ elinkeinon edistämiseksi olivat luonnollisia valintoja. Hän on työskennellyt käytännössä koko uransa PTT:llä.

”Tämä on ollut näköalapaikka koko ketjuun ja tarjonnut mahdollisuuden tehdä taustatyötä maatalouspolitiikan valmistelussa eri näkökulmista. Se on mielenkiintoista.”

Maanantaina 50 vuotta täyttävä Pyykkönen ei juhli merkkipäiväänsä. Päivä sujunee työn merkeissä: hän jatkaa 1920-luvulla rakennetun kotitalonsa remonttia Anttilan kylässä Porvoossa.

TIINA TAIPALE

Mahdolliset muistamiset toivotaan Markku Nevalan stipendirahastoon nuorten maatalousekonomistien tutkimustyön tukemiseksi. Rahaston tilinumero on FI72 5723 0220 4748 65.

KALLE SÄRKKÄ

Isoisänsä Pentti Kurikan kanssa messuilla vieraillutta Ilmari Kurikkaa kiinnosti erityisesti puunkuormaaja.

Monipuolinen maaseutu houkutti tuhannet messuille

Vihreä viikonloppu kokosi kymmeniätuhansia kävijöitä Helsingin messukeskukseen katsomaan kotieläimiä ja tutustumaan lähiruokaan, metsäalaan, käsitöihin sekä muuhun ohjelmaan.

Messuille tulvi jo perjantaiaamusta runsaasti kävijöitä, kun paikalle saapui eteläisestä Suomesta noin 6 000 koululaista metsäalan organisaatioiden kutsumana.

Nuoret pääsivät metsäkonesimulaattorissa kokeilemaan puiden kaatamista ja istutusbaanalla taimien istuttamista. Kädentaitoja voi kokeilla riukuaidan rakentamisesta käpykorujen askartelemiseen.

Maakuntavieras Savosta

Messujen vierailevana maakuntana esittäytyi Etelä-Savo, joka oli koonnut ”Mikkelin torin” ympärille kuutisenkymmentä maakunnan yrittäjää.

Savolaisella ohjelmalavalla nähtiin muun muassa ensimmäinen suomalainen Master chef **Joonas Hämäläinen**.

”Teemme eteläsavolaisten kesävieraiden kanssa ruokaa pääasiassa lähialueen tuottajien tuotteista”, Hämäläinen summasi.

Yksi mukana olleista yrittäjistä oli tänä vuonna Puumalasta Hirvensalmelle muuttaneen Aten Marja-Aitan yrittäjä **Atte Malkiainen**.

Yritys tuottaa pääasiassa marjamehuja ja pieniä määriä myös hilloja. Mustaherukoita ja mansikoita yritys hankkii sopimusviljelmiltä ja luonnonmarjoja suoraan keräilijöiltä.

”Messut ovat minulle lähinnä pr-tapahtuma. Tapaan asiakkaita ja saan näkyvyyttä. Yrityksen pitää olla näkyvillä”, kertoo 17 vuotta yritystään pyörittänyt Malkiainen.

Pepperin juhlaa

Koti- ja lemmikkieläimet ovat vuodesta vuoteen vihreän viikonlopun suosikkeja. Nummipusulalaisen Millolan tilan 11-vuotias hereford-sonni Pepperi juhlisti messuilla näyttelyuransa 10-vuotisjuhlakiertuetta.

”Pepperi on syntynyt kesällä 2001. Jo vasikkana se osoitti hyvää luonnettansa. Ensimmäisessä näyttelyssään se oli mukana Hämeenlinnan Farmarissa kesällä 2002”, kertoo **Mikko Leikola**, joka omistaa Pepperin yhdessä vaimonsa **Anu Juurakon** kanssa.

Pepperi on osallistunut Elmaankin jo useita kertoja ja se on yksi kävijöiden suurista suosikeista.

Pepperi-sonnin messu-ura on jatkunut jo yli 10 vuotta.

”Kokoonsa nähden se on tavattoman notkea ja piehtaroi samalla lailla kuin hevosetkin”, kertoo yli tuhatkiloisen Pepperin touhuja kotilaitumella kuvannut Leikola.

Pepperi tekee messuesiintymisillään pr-työtä lihakarjaalan ja koko elintarvikesektorin hyväksi.

”Ruoka on meille liian itsestäänselvyys. Elintarvikkeita ei saisi lainkaan käyttää kauppojen sisäänvetotuotteina, koska silloin kuluttajille jää väärä käsitys ruuan oikeasta hinnasta. Jos esimerkiksi pihvikarjan lihaa myydään hyvin edullisena tarjouksena, sen jälkeen saa tehdä paljon töitä, että ihmiset ymmärtävät, mikä lihan oikea hinta on”, Leikola pohtii.

MAIKKI KULMALA

Minä olen laama, enkä aio sylkeä kenenkään päälle.

Junior handlereilla oli hetkittäin pitelemistä eläintensä kanssa.

Kantri koemaistoi 43-vuotiaan hillon

MT:n kuukausiliite Kantria vakituisesti avustava **Jouni Hirn** löysi rintamamiestalonsa kellarista remontin yhteydessä hillopurkin. Kyse ei ollut mistä tahansa hillosta, vaan aidosta kotisäilötystä vadelmahillosta vuodelta 1969.

Kantrissa ei vuosiluvusta hätkähdetty, vaan pistettiin pystyyn koemaistajaiset. Tummanpuhuvaa ulkonäköä ja aavistuksenomaista sivumakua lukuunottamatta 43-vuotias säilyke oli ehtaa tavaraa.

Jouni Hirnin arvio vuosikertahillosta löytyy Kantrin verkkolehdestä osoitteesta *www.kantrilehti.fi*

MT

Vuosiluku näkyy purkin kyljessä selvästi.

LUKENUT MIES

Laman juurella

Suomen 1990-luvun pankkikriisistä on kirjallisuutta lähes yhtä monta hyllymetriä kuin talvisodasta, sanovat professori **Markku Kuisma** ja dosentti **Teemu Keskisarja**. Ja sitten he lisäävät taas yhden kirjan, Keskisarja jopa molempiin hyllyihin.

Tämä pankkikriisi oli vain yksi välivaihe, tosin hyvin ratkaiseva tohtorien kuvaamassa suomalaisten liikepankkien satavuotisessa kilpajuoksussa, joka päättyi kilpailijoiden fuusioon ja tähän mennessä yhteispohjoismaiseen Nordeaan.

Erehtymättömät-sana kuvaa monen mielestä hyvin neljännesvuosisadan takaisia kilpaveikkoja, SYP:n Mika Tiivolaa ja

KOP:n Jaakko Lassilaa. Tekijät osoittavat, että vähintään yhtä erehtymättömiä on ollut pitkin matkaa alkaen itsepäisestä J.V. Snellmanista, jonka vahvan markan politiikka oli osasyy 1860-luvun nälkävuosien joukkokuolemiin.

1990-luvun pankkikriisi on niin merkittävä, että tekijät käyttävät sen syiden punnitsemiseen parikymmentä sivua. Historioitsijoiden analyysi on erilainen kuin taloustieteilijöiden, poliitikkojen, yhteiskuntatutkijoiden tai journalistien.

Tekijät myöntävät ja perustelevat syyllisiksi erityisesti 1980-luvun huonon politiikan ja huonon pankkitoiminnan. ”Huonoa onneakaan” ei voi täysin kiistää, vaikka sellainen iskee vientivetoiseen kansantalouteen tämän tästä.

Mutta tekijät uskaltavat muistuttaa myös, että kunnialliset ja ahkerat kansalaiset ottivat 1980-luvulla velkaa enemmän kuin pystyivät 1990-luvulla maksamaan. Puuttui yksilön vastuu omasta elämästään ja erehtyväisyydestään, vaikka jälkipolvilla ei olekaan sydäntä näitä pieniä ihmisiä ja pieniä yrityksiä syyllistää.

Viime viikolla julkistettiin Antti Tanskasen työryhmän mietintö. Siinä halutaan hillitä pienten ihmisten kohtuutonta velkaantumista määräämällä asuntolainoihin omavastuuosuus.

Tanskasen mietintö haukuttiin heti vanhanaikaisen säännöstelyn palauttamisesta. Myös 1990-luvun laman alla silloinen professori Antti Tanskanen sai kovaa kritiikkiä, mutta hän oli oikeassa ja varoitti ajoissa.

PEKKA ALAROTU

Markku Kuisma ja Teemu Keskisarja: Erehtymättömät. Tarina suuresta pankkisodasta ja liikepankeista Suomen kohtaloissa. 496 sivua. WSOY.

Westermarckin valokuvia Sarassa

Suomen maatalousmuseossa Sarassa on esillä akateemikko **Nils Westermarckin** 1930- ja 1940-luvuilla ottamia valokuvia.

Saran kokoelmissa olevat Nils Westermarckin kuvat ovat otoksia Suomesta ja muista Pohjoismaista.

Kuviinsa Westermarck on tallentanut muun muassa maatalousnäyttelyitä, karjanjalostustoimintaa, viljelyskokeita ja maatalouskoneiden koetuksia – maatalouden uutuuksia ja alan kehitystä. Vaikka kuvien luonne on selvästi dokumentoiva, välittyy niistä myös sommittelun taito sekä aimo annos huumoria.

Nyt esillä olevat kuvat on kuvattu Helsingin seudulla, Itä- ja Länsi-Uudellamaalla, Pohjanmaalla ja Ahvenanmaalla sekä Tanskassa.

Westermarck toimi Helsingin yliopiston maanviljelystieteen professorina vuosina 1949–73 ja maatalousministerinä kahteen otteeseen, vuosina 1953–54 ja 1970. Hän toimi myös muun muassa valtion tiedeneuvoston jäsenenä sekä korkeakouluneuvoston puheenjohtajana.

Akateemikon arvonimi Westermarckille myönnettiin vuonna 1980.

MT

Akateemikon kamerasta – Nils Westermarckin valokuvia Suomen maatalousmuseon kokoelmista. Suomen maatalousmuseo Sarka, Loimaa. 3.2.2013 asti.